
4. Hugh C. Decision-driven scenarios for assessing four levels of uncertainty. *Strategy & Leadership*. 2003. Vol. 31, No. 1. P. 14–22.

5. Van der Merwe L. Scenario-Based Strategy in Practice: A Framework. *Advances in Developing Human Resources*. 2008. Vol. 10, No. 2. P. 216–239

Близнюк О., студент
Науковий керівник: **Колосок А. М.**,
к.е.н., доцент кафедри економіки, безпеки
та інноваційної діяльності
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах жорсткої конкуренції, політико-правової та фінансової нестабільності в державі надзвичайно важливим для успішного функціонування підприємства є формування та реалізація стратегії диверсифікації його розвитку. Дана стратегія передбачає поглиблений аналіз внутрішніх та зовнішніх чинників, що впливають на ведення бізнесу, створення конкретного плану дій направлено на мінімізацію негативних впливів та максимізацію прибутків.

Проте, зарубіжна практика діяльності бізнес-структур в ринкових умовах засвідчує, що кінцевою ціллю стратегічного планування має бути сталий розвиток підприємства, що включає не лише отримання прибутків, а й розширення виробництва, покращення соціального захисту працюючих, розбудову місцевої інфраструктури, тощо. Тому, надзвичайно актуальним є використання стратегічного планування з метою адаптації підприємства до мінливих ринкових умов, забезпечення його успішного функціонування та комплексного розвитку в рамках певної громади.

Питання формування та реалізації стратегії диверсифікації підприємства досліджувалися багатьма зарубіжними та вітчизняними вченими, серед них: Т. Адаєва, Р. Акофф, І. Ансофф, Д. Бодді, П. Друкер, М. Х. Мескон, Р. Пейтон, М. Портер, І. Пічурін, А. А. Томпсон, А. Дж. Стрікленд, Р. Фатхутдінов, Д. Хассі, А. Чандлер та ін.

Нині дана проблема детально висвітлюється в наукових працях таких вчених, як А. В. Войчак, Л. Е. Довгня, Н. В. Куденко, А. П. Наливайко, В. Д. Немцов, О. О. Орлова, З. Є. Шершньова, та вчених з країн ближнього зарубіжжя: О. С. Віханський, В. С. Єфремов, А. Б. Ідрісова, Т. П. Любанова, Р. А. Фатхутдінов тощо.

Проте у сучасних умовах гіперконкуренції та надзвичайної динамічності змін зовнішніх факторів середовища діяльності підприємства, підходи щодо формування і реалізації раціональної стратегії диверсифікації для конкретного бізнесу мають

бути адаптивними та швидко змінюватись в залежності від чинників впливу. Тому питання формування та реалізації стратегії диверсифікації бізнесу є надзвичайно актуальним та потребує подальшого дослідження в контексті конкретного підприємства.

Об'єктом дослідження є виробничо-господарська діяльність ТОВ «Ентепрайз».

Предметом дослідження є теоретичні та методичні аспекти процесу стратегічного планування в умовах економічної невизначеності.

Метою дослідження є обґрунтування методологічних і практичних рекомендацій щодо формування та реалізації стратегії диверсифікації досліджуваного підприємства.

Відповідно до мети поставлені наступні завдання:

- визначити сутність категорій «стратегія диверсифікації», «стратегічне планування»;

- систематизувати й узагальнити методи та інструменти стратегічного планування;

- дослідити зарубіжний досвід формування та реалізації стратегії диверсифікації підприємства;

- здійснити загальну характеристику виробничо-господарської діяльності ТОВ «Ентепрайз»;

- дослідити та обґрунтувати стратегію розвитку ТОВ «Ентепрайз» відповідно до сучасних умов його функціонування у ринковому просторі;

- розробити стратегію диверсифікації досліджуваного підприємства;

Інформаційною базою дослідження є законодавчі та нормативні акти України; дані Державної служби статистики України; фінансова звітність підприємства; Internet-ресурси; монографічні та періодичні видання; власні аналітичні розрахунки. Аналізування отриманих даних проводилось із застосуванням сучасних інформаційних комп'ютерних технологій.

До пріоритетних напрямів вдосконалення стратегічного планування на ТОВ «Ентепрайз» відносяться: приділення уваги соціальній складовій стратегічного планування (створення умов праці, що сприяють високій продуктивності праці та ефективності); індивідуалізація стратегічного планування, недопущення шаблонів, розроблення планів під конкретні проекти; використання передового програмного забезпечення по стратегічному плануванню; деталізація стратегічного плану, за чітко за визначеною структурою; розроблення стратегічних планів, із врахуванням інтересів та побажань керівництва, працівників підприємства та місцевої громади; приділення значної уваги інноваційній складовій (впровадження нових технологій виробництва, модернізація та реконструкція потужностей підприємства, застосування нових видів високоефективного обладнання); професійне навчання майбутніх спеціалістів.

Список використаних джерел:

1. Бортнік С. М. Забезпечення конкурентної стратегії підприємства та підходи щодо її вивчення / С. М. Бортнік, Д. С. Маленицький // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – № 7 – С. 40-44.

-
2. Жихарєва В. В. Формування стратегії розвитку підприємства в умовах невизначеності / В. В. Жихарєва, Т. М. Савельєва // Економіка і суспільство. – 2017. – №9. – С. 423-427.
 3. Крочак М. С. Формування стратегії розвитку промислових підприємств в умовах невизначеності / М. С. Крочак // Науковий вісник Мукачівського державного університету. – 2017. – №1(7). – С. 85-90.
 4. Ліпич Л. Г. Підходи до визначення поняття стратегія / Л. Г. Ліпич, Н. О. Грицюк // Інвестиції: практика та досвід. – К. : «ДСК цектр», 2013. – С. 131–134.
 5. Chandler A. D. Strategy and Structure: Chapters in the History of the American Industrial Enterprise / A. Chandler. – Cambridge, MA: MIT Press, 1962. – 243 с.

Богацька Н.,
К.е.н., доцент
Вінницький торговельно-економічний
інститут КНТЕУ, м. Вінниця, Україна

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансовий стан підприємства треба систематично й усебічно оцінювати з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Стійкий фінансовий стан підприємства формується в процесі всієї його виробничо-господарської діяльності. Тому оцінку фінансового стану можна об'єктивно здійснити не через один, навіть найважливіший, показник, а тільки за допомогою комплексу, системи показників, що детально й усебічно характеризують господарське становище підприємства. Також, нестабільність економіки обумовлює необхідність для кожного суб'єкта господарювання постійно шукати шляхи підвищення ефективності своєї діяльності.

Проблемам пошуку шляхів покращення фінансового стану підприємств присвячено багато праць таких вітчизняних та закордонних учених, як Багрова В.П., Баканова М.І., Василик О.Д., Гадзевич О. І., Даниленко А. І., Зятковський І. В., Карпенко Г.В., Мороз Е.Г., Обущак Т.А., Рудницька О.М., Смачило В.В., Фридинський В.О. та ін.

Фінансовий стан підприємства - це одна з найважливіших характеристик результатів діяльності кожного підприємства, що визначається взаємодією всіх складових фінансових відносин підприємства, сукупністю усіх виробничо-господарських факторів. Неefективність використання фінансових ресурсів призводить до низької платоспроможності підприємства, і як наслідок, до можливих перебоїв у постачанні, виробництві та реалізації продукції, до невиконання плану прибутку, зниження рентабельності підприємства.

Оцінка фінансового стану підприємства уможливить критичну оцінку фінансових результатів діяльності підприємства як у статистиці за певний період,